1893—1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 54. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 23-го БЕРЕЗНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MARCH 23, 1973 No. 54. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 22 березня 1973

У ЗВІТІ РАДИ ЕКОНОМІЧНИХ ДОРАДНИКІВ при Адміністрації президента Р. Ніксона сказано, що сучасне значне підвищення цін на харчові продукти почне спадати, і напередодні 1974-го року, можливо, ціни остаточно устабілізуються. У звіті сказано також, що Адміністрація почала сприяти збільшенню посівів і розведенню худоби в ЗСА, що, при комбінації з добрими виглядами на врожай, дасть країні значно більше продуктів харчування, а це призведе до здешевлення коштів прожитку.

КОМИШЕНЕР НЮ-ЙОРКСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ Патрік Морфі повідомив, що він покидає той пост тоді, коли з посту посадника міста відійде Джон Ліндзі, себто в кінці 1973 року. Перед тим П. Морфі був керівником поліції в Детройті. Джон Ліндзі висловив признання комишенерові за його працю й „очистку" поліції від корупції.

ВАРТІСТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО ДОЛЯРА ПОЗА ЗСА продовжує зміцнюватись, покищо за виключенням Японії. Також у Ню Йорку на біржі, на валютовому ринку, долар значно зміцнів. Секретар скарбу Джордж Шолц переводить в Европі наради з керівниками різних урядів та міністрами фінансів, останньо він був у Англії. В загальному вартість доляра все ще хитається, але є познаки зміцнення й стабілізації американської валюти.

В УНІВЕРСИТЕТІ СТЕЙТУ МИЧИГЕН провели експеримент, щоб виявити, чи людина товстішає від споживання картоплі. Керівник дослідів Роберт Люшер з'їв за 22 дні майже 35 кілограмів картоплі, себто стільки, скільки звичайно людина з'їдає її за увесь рік. Виявилося, що він потовстішав тільки на 1.7 кілограма, отже справа не в картоплі, а в тому, з чим її споживають — сметані, маслі вощо.

НА ФЛОРИДІ СКОНЦЕНТРОВАНО живуть майже 300 000 втікачів із Куби Кастра. У Маямі на 335 000 — 120 000 осіб приналежать до латинської раси, розмовляють еспанською мовою. Дотепер 50 000 із них прийняли американське громадянство, щоденно в Бюрі Натуралізації реєструються до 750 осіб.

ГРУПА ІНДІЯН У „ЗРАНЕНОМУ КОЛІНІ" ВІДКИНУЛА пропозиції з Вашингтону покинути захоплене селище, здати зброю, а потім із їх представниками мали б переговорювати відповідні особи. Індіяни не погодились на пропозицію, спалили той документ і заявили, що вони будуть „битися до останнього" та що вони створили „Незалежну націю Оклава-Сію". Відбулася знову перестрілка, поранено одного фельдшера.

З КОМУНІСТИЧНОГО В'ЄТНАМСЬКОГО ПОЛОНУ повернулися троє вояків, які виступали з антиамериканськими заявами під час полону і відмовлялися слухати своїх офіцерів. На повітряній базі біля Сан Франсіско люди захоплено вітали поворотців з полону, але коли проходили ті три почервонілі „миротворці - агітатори — ніхто їх не оплескував, настала була гробова тиша.

ОПОЗИЦІЙНИЙ РУХ СТУДЕНТІВ У ГРЕЦІЇ СПРИЧИНЮЄ тамошньому пів-диктаторському режимові Георга Пападопульоса поважні турботи. Всупереч поліційній заборонi 1,000 студентів окупували знову будинок Правничого факультету великого університету в Атенах, який має к. 25.000 студентів. Студенти вийшли на дах того будинку і викрикували там різні протирежимові гасла. Поліція вдерлася до будинку й силоміць витягала відтіль — також за ноги й волосся — студентів. Було при тому багато потурбованих по обох сторонах. В Атенах була напружена атмосфера. Названий вгорі прем'єр давно вже заповів, що він „здавить" рух непокірливих студентів.

ПОЛІЦІЯ В АВСТРАЛІЇ МАЄ БАГАТО ПРАЦІ й журби під час перебування на австралійському континенті югославського прем'єра Джемаля Бєдіча, правої руки диктатора Тіта. Він прибув до Канберри у почеті 20 осіб, між ними й власних сторожів безпеки. Політичні еміґранти з Югославії, між ними й фанатичні вороги режиму Тіта, перевели кілька протестаційних терористичних актів проти югославської амбасади. Коли з літака висів названий прем'єр, то над летовищем літав поліційний гелікоптер.

У ПАРИЖІ АРЕШТУВАЛИ чотирьох арабів, які плянували перевести терористичні атаки проти різних установ, між ними — проти амбасад Ізраїлю і Йорданії. Італійська поліція перестерегла французьку поліцію, яка затримала та зревідувала одно авто, що прибуло з Італії, виявивши в ньому 35 фунтів вибухового матеріялу.

ІНДІЯ НЕ Є ЗАХОПЛЕНА фактом, що американський Уряд рішив відновити економічну допомогу Індії у висоті 87,600.000 дол. Під час індійсько - пакістанської війни наприкінці 1971 року Америка „заморозила" ту допомогу. Індійський міністер фінансів висловився з признанням, але без будь-якої особливої подяки на адресу Америки.

ДВІ АРАБСЬКІ ДЕРЖАВИ — ІРАК І КУВЕЙТ — ПЕРЕВЕЛИ збройну сутичку в одній своїй прикордонній місцевості, до якої кожна з них має власницькі претенсії. Кувейт, Савді Арабія і Іран — всі три багаті арабські країни, що продукують нафту — дивляться з підозрою на „соціялістичний" — режим в Іраку, який забігає за ласки Москви. Арабська Ліга старається тепер замирити Кувейт і Ірак.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ЗЛАГІДНИВ своє становище супроти Вільного Китаю з його осідком на Тайвані (Формозі) — твердить американська преса. Державні мужі Пекіну буцім-то вирішили не висувати тепер ніяких таких справ, які могли б загострити відносини між Пекіном і Тайпеєм з одного боку та Пекіном і Вашингтоном з другого. Тому американський Уряд вважає, що не загрожує небезпека збройного походу Комуністичного Китаю за здобуття Тайвані. В практичному наслідку такої ситуації — Пекін і Вашингтон вирішили встановити „місії зв'язку" в обох названих столицях. Інформував про це у Клюбі крайової преси у Вашингтоні новопризначений член американської „місії за'язку" у Пекіні, Альфред Дженкінс, який раніше їздив з президентом Ніксоном та згодом з Генрі Кіссінджером до Пекіну і сам плавко говорить по-китайськи.

ЗСА заклали „вето" проти резолюції ОН в справі Панами

Панама. — З'єднані Стейти зголосили „вето" проти резолюції Ради Безпеки Об'єднаних Націй, прийнятої на її засіданні в Панамі у середу 21 березня ц. р. Представник Америки в Раді Безпеки Джон Скалі висловив жаль, що він мусить закласти проти тієї резолюції „вето" дармащо „є там багато дечого з чим ми погоджуємося", але мотивував рішення Америки принципом, що ОН не повинні втручатись до тієї справи, коли між Америкою і Панамою ведуться двосторонні переговори. Америка має під своїм управлінням так звану морську смугу в Панамі на основі пакту з 1903 року. Американський Уряд давно вже висловив готовість переговорювати про зміну того договору, який віддавав ту смугу у „вічне" посідання Америки, й у принципі Америка признавала право Панами до тієї смуги. Однак Дж. Скалі звернув увагу, що морська смуга у Панамі, яка охоплює Панамський канал, не є „джерелом природнього багатства", де через ніч можна би змінити адміністраційну владу, а є великим і надзвичайно складним підприємством. Моральною виграю Панами і програю Америки на тому засіданні Ради Безпеки став факт, що всі інші члени Ради Безпеки, включно з союзницькими з Америкою, Австралією і Францією, голосували „за" ту резолюцію, а тільки одна Британія стрималась від голосування. Та резолюція признавала у загальній стилізації суверенне право Панами до всієї її території і закликала Америку шанувати ті права. Внаслідку „вета" Америки, як постійного члена Ради Безпеки, резолюція втрачає обов'язуючу силу.

Асоціяція Американських Видавців, ПЕН-Клюб і Ліга Авторів проти совєтських намагань обмежити своду письменників і мистців

Ню Йорк. — В середу 21 березня ц. р. відбулася тут за ініціятивою ради директорів Американської Асоціяції Видавців надзвичайна нарада в справі приступлення Совєтського Союзу до Загальної Конвенції про охорону авторських прав і зв'язаних із цим совєтських намагань використати членство в Конвенції для обмеження творчої й видавничої свободи мистців і письменників, які живуть в СССР, зокрема тих, що належать до різних дисидентських напрямків. В нараді взяли участь також представники ПЕН-Клюбу та Ліги Авторів. В повідомленні про цю нараду сказано, що відбулася вона у зв'язку із загрозою започаткування Совєтським Союзом репресій у відношенні до совєтських авторів. У переданій для преси заяві стверджено, що названі об'єднання мистців й авторів задумують започаткувати всі потрібні заходи і в ЗСА і закордоном для здійснення зобов'язань американських видавців й авторів до духа й основних принципів Загальної Конвенції про Охорону авторських прав, встановлених у вступі до неї, а саме, що метою Конвенції є „забезпечити пошану для особистих прав творців і сприяти поширенню творів людського ума". Рада Видавців плянує відбути в цій справі консультації з Державним Департаментом і вимагати від Москви з'ясування її інтенцій.

Губернатор Кейгілл заявив, що він буде кандидувати на другу каденцію

Трентон. — Республіканський губернатор стейту Ню Джерзі Вільям Кейгілл подав до відома, що він кандидуватиме на перевибір його вдруге на це становище в цьогорічних виборах. Водночас із цим Кейгілл звернувся до виборців свого стейту із закликом, що якщо хтось переконаний про наявність будь-якої корупції у стейтовому уряді чи у стейтових установах під його проводом, то може на нього не голосувати. Згідно із заявою Кейгілла, відповідь на обвинувачення в корупції дадуть самі виборці під час цьогорічних листопадових виборів. Проголосив свою заяву Кейгілл під час пресової конференції, скликаної в середу 21 березня у відповідь на поставлені там запити в справі різних обвинувачень про корупцію в уряді губернатора Кейгілла, головним чином у зв'язку із засудженням за хабарництво колишнього секретаря стейту Пола Шервіна. Губернатор Кейгілл є республіканцем і під сучасну пору республіканці є губернаторами ще в 15. крім Ню Джерзі, стейтах. У двох із цих стейтів, в Ню Джерзі й у Вірджінії, мають відбутися цього року губернаторські вибори.

Емануїла Притулу переобрано на голову Балтиморської Округи УНС

Балтимор. — Минулої неділі, 18-го березня, тут у приміщеннях Т-ва „Самопоміч" відбулися загальні збори Округи УНС з осідком в Балтиморі, яка охоплює Відділи УНС на терені Балтимору й околиці, столичного Вашингтону та сусідньої Вірджінії. У зборах взяли участь представники восьми Відділів та члени Окружної управи, разом 27 осіб. Головну канцелярію УНС репрезентував головний секретар д-р Ярослав Падох.

Збори відкрив й на прохання приявних ними керував довголітній голова Округи Емануїл Притула, секретарював проф. Михайло Хома. Голова попросив до президії ще інж. Лева Блонаровича, секретаря Відділу з Ричмонду в Вірджінії, Івана Малка, секретаря з Балтимору та Адама Ціздина, секретаря з Кертіс Бей. Про працю Округи звітували голова Е. Притула, секретар проф. М. Хома, касир І. Малко і делеґат Округи до Братського Конґресу Меріленду та Вашинґтону, Д.К., Теодор Хай. Замітнішими подіями в минулорічній праці Округи був удалий Союзовий День, піклування приростом УНС з рядів молоді й зв'язки з молодіжними організаціями, які вдержував з Пластом голова Е. Притула, а з СУМА — А. Ціздин. Окремо зупинився голова над питанням допомоги молоді, щоб вона добре почувалася в УНС та була готова перебрати за нього відповідальність, над потребою уточнити завдання, права та обов'язки Округ УНСоюзу і ін. Піднесено приклади зовнішньої конкуренції з УНС та засоби вдержати УНС на безконкуренційному рівні. Касир І. Малко звітував про вплату вкладок Відділами та прибутки й видатки зі Союзового Дня. Постійно більша каса

(Закінчення на стор. 4-ій)

Брежнєв прибуде в червні до ЗСА

Вашингтон. — Тут поширилися вістки про те, що генеральний секретар ЦК КПСС Леонід І. Брежнєв прибуде з відплатною візитою до ЗСА вже в червні цього року. Хоч ніякого офіційного підтвердження цих вісток пока немає, то,як інформують, дата прибуття Брежнєва вже устійнена, але ще не всі подробиці уточнені. Погодження совєтського уряду на „завішення" дієздатности закону про „освітній податок" пов'язаний, як твердять, з приїздом Брежнєва, який узалежнив свої відвідини ЗСА від схвалення Конгресом торговельної угоди між ЗСА та СССР. Ряд найновіших фактів на відтинку совєтсько-американських взаємин вказують, що приїзд Брежнєва вже устійнений. Идеться тут про підписання договору між ЗСА та СССР про кредит у висоті 89.6 млн. долярів для фінансування американського експорту до СССР на загальну суму 199 млн. долярів, а також про схвалення 25 програм на відтинку безпосередньої науково-технічної кооперації між ЗСА та СССР. Побічним „продуктом" відносного „потепління" в американсько-совєтських взаєминах є досить широко реклямоване прийняття президентом Ніксоном шість совєтських жінок-спортсменок, які є на відвідинах у ЗСА. В часі зустрічі з совєтськими спортсменками президент Ніксон, вітаючи спортсменок, покористувався навіть російськими словами „мір і дружба", мовляв, молодь ЗСА та СССР має всі передумови для того, щоб жити в мирі.

Совєтський режим не вимагатиме оплати „освітнього податку" від еміґрантів; велика перемога жидівської групи в ЗСА

Москва. — За повідомленням совєтських чинників, совєтський уряд не вимагатиме від еміґрантів оплати „освітнього податку", хоч закон у цій справі залишається в силі і може бути, очевидно, кожночасно приміненний. Як відомо, упродовж останніх кількох днів совєтські еміграційні чинники звільнили від податку яких 60 жидівських родин, які дістали дозвіл на еміґрацію до Ізраїлю. Американська амбасада в Москві поінформувала, що вона не має ніякого офіційного підтвердження в цій справі збоку совєтського уряду. Знову ж жидівські чинники в ЗСА висловлюють здогад, що йдеться тільки про тимчасове рішення совєтського уряду, який прагне в той спосіб з'єднати собі американський Конґрес і добитися признання для СССР статусу упривілейованої держави у торговельних взаєминах з ЗСА. Серед конґресменів, як відомо, існує велика опозиція проти надання Совєтському Союзові такого статусу до того часу, поки існуватиме закон про „освітній податок" на еміґрантів. За совєтськими інформаціями, політбюро прийняло таке рішення після розмов американського секретаря скарбу Джорджа Шулца з генеральним секретарем КПСС Л. І. Брежнєвим в Москві, в часі яких Шулц мав з'ясувати Брежнєву „реалітети американської внутрішньої політики і ситуації" і поставити як передумову поширення торговельних взаємин між ЗСА та СССР скасування „освітнього податку", який в першій мірі заторкував масову еміґрацію совєтських жидів. Так чи інакше, поступки совєтського режиму в цьому питанні розцінюють, як велику перемогу американських жидів, які використали всі доступні їм засоби, щоб уряд ЗСА активно і твердо інтервеніював у справі жидівських еміґрантів в СССР

У найближчу неділю вернуться останні американські полонені з В'єтнаму

Сайгон. — Північний В'єтнам проголосив, що в суботу й неділю, 24 і 25 березня ц. р. він звільнить решту 138 американських воєнних полонених. У тому числі будуть також 31 полонені, що їх схопили комуністи на території Південного В'єтнаму. Водночас Північний В'єтнам висловив надію, що разом із звільненням решти американських воєнних полонених — будуть відкликані з Південного В'єтнаму останні американські вояки числом 5.300 осіб: американці мають технічні можливості забрати всіх їх у будь-котрому часі. Однак загальна ситуація у В'єтнамі не покращала у дусі замирення. Південно-в'єтнамське командування офіційно повідомило, що війська Південного В'єтнаму силою вище одного полку, себто понад 2.500 вояків, з підтримкою від артилерії і летунства повели атаку проти комуністів, які від місяця облягали одне містечко, та що таку саму відсіч приготовляється в обширі другого міста. Південно-в'єтнамський уряд, сказано у тому комунікаті, рішився на таку безпосередню військову дію після того, як його протести на терені 4-членної Військової Комісії як теж на терені 4-членної Міжнародної Контрольної Комісії не мали ніякого успіху. Канадські й індонезійські представники в отій Міжнародній Контрольній Комісії хотіли перевірити скаргу Південного В'єтнаму й розслідити ситуацію в обох тих містах, але комуністичні члени Комісії, Польща й Мадярщина, не допустили до такої інтервенції. Канадський представник заявив обурено: „Ми прибули сюди стежити за перемир'ям, а не війною'".

Лівійські військові джети обстрілювали американський літак

Вашингтон. — З Державного Департаменту повідомлено, що два лівійські Джети французького типу „Міраж" обстрілювали в минулу середу 21 березня американський військовий літак типу „С-180", як він знаходився над східньою частиною Середземного моря „у військовій місії". Припускають, що той американський літак, вивінований електронічними приладами, відбував стежний лет над совєтськими військовими кораблями, які у щораз більшому числі знаходяться на водах Середземного моря. Американський комунікат не виявив, з якого летовища вилетів той літак і куди вернувся, стверджував тільки, що лівійські джети не поцілили літак і він вернувся до своєї бази не пошкоджений. Припускають, що базою того літака було летовище біля Атен у Греції. Державний департамент заклав протест проти тієї атаки однаково у столиці Лівії Тріполі, як теж перед представником Лівії у Вашинґтоні, назвавши обстрілювання американського літака, який летів у віддалі 83 милі від берегів Лівії на південь від Мальти, „невибачливим інцидентом" і „провокаційним актом". Франція продала була Лівії у 1970 році 110 суперсонічних військових джетів типу „Міраж", нібито тільки для вишколювання лівійських пілотів і техніків.

ДЖЕРЗІ СИТІ ЗАПОВІДАЄ БУДОВУ ІМПОЗАНТНОЇ „ПРИСТАНІ СВОБОДИ"

Плян мешканевої частини нової „Пристані Свободи" в Джерзі Сиří

Джерзі Ситі. — Д-р Пол Джордан, посадник цього надгудсонського міста, в якому має свій головний осідок Український Народний Союз та в якому започатковано 80 років тому видавання „Свободи", сьогодні найстаршого українського щоденника в світі, заповів та представив в середу, 21-го березня, розвиток та розбудову невикористаного досі або занедбаного обширу вздовж Гудсону у практично нове місто, що буде частиною Джерзі Ситі і матиме назву „Пристані Свободи", нав'язуючи до Статуї Свободи напроти цього обширу, подібно як до неї нав'язав о. Григорій Грушка назву газети „Свобода". Розвиток і розбудова цієї „Пристані Свободи" коштуватиме два більйони долярів, триватиме десять років та включатиме малі і великі мешканеві будинки, нові вулиці, деяку індустрію, парки і спортові та розвагові площі і забезпечить житлові приміщення для яких 60.000 осіб і працю для 15.000 осіб. Розвиток цієї частини міста, що лежить у безпосередньому віддалені від 15-поверхового хмаросягу для нових приміщень УНСоюзу і „Свободи" та простягається вздовж Гудсона аж до Байону, збільшить Джерзі Ситі на яких 25 відсотків та — за словами посадника Джордана — відкриє „нову добу для Джерзі Ситі і метрополітального району". Це тим більше, що рівночасно могутньо розбудовується комунікаційна система, включно із прямим полученням Ню Йорку та Джерзі Ситі підземною залізницею з летовищами в Нюарку і Ню Йорку та розбудовою нової мережі доріг автомобільного руху. Кошти цієї могутньої розбудови будуть покриті частинно федеральними, стейтовими і міськими а частинно приватними фондами. У зібранні-конференції, під час якого посадник Джордан та інші високі урядовці міста з'ясовували пляни „Пристані Свободи", взяли участь головний предсідник УНС Иосип Лисогір та ред. Зенон Снилик.

Двомовність у федеральній адміністрації Канади та багатомовність і багатокультурність в радіомовленнях

Оттава. — В часі дебати на засіданні Палати Громад канадського Парляменту 15 березня була піднята справа двомовности на відтинку федеральної адміністрації. Згідно з заявою прем'єр-міністра Трудо, уряд прагне добитися того, щоб усі службовці федеральної адміністрації володіли двома офіційними мовами — англійською і французькою в такій мірі, щоб вони могли вільно в цих мовах обслугувати громадян. Не йдеться тут в ніякому випадку, як заявив Трудо, про встановлення „двох паралельних адміністрацій" — франкомовної і англомовної, як це дехто інтерпретував. Того ж дня, посол д-р Павло Євчук з Атабаски підняв питання передач іншими мовами, крім французької та англійської, Канадською Радієвою Корпорацією. Згідно з заявами державного секретаря Джеймса Гюга Фаулкнера та міністра для справ багатокультурности д-ра Стенлея Гайдаша, уряд „застановляється над програмою і політикою багатокультурности і багатомовности у радіомовленнях", але в цій справі ніяких остаточних рішень ще не винесено. Відповідні комісії підготовляють звідомлення і як тільки такі звідомлення будуть готові, уряд уточнить свою політику в справі багатокультурности та багатомовности радіомовлень на мережі Канадської Радієвої Корпорації. Треба тут відзначити, що на політику уряду матиме вплив робота „Конференції мислячих" в Оттаві, яка небавом відбудеться з ініціятиви сенатора Павла Юзика і в якій партиципуватиме активно також федеральний уряд.

„Конференція мислячих" відбудеться у пізнішому реченці

Оттава. — Бюро сенатора Павла Юзика поінформувало, що запланована на кінець березня „конференція мислячих" відбудеться у пізнішому часі. Реченець конференції пересунено з уваги на бажання Федерального уряду, який виявив не тільки зацікавлення програмою конференції, але бажав би через свого державного секретаря та міністра для справ багатокультурности причинитися до поширення програми конференції, перетворюючи її, як написав державний секретар Дж. Г. Фавлкнер, у „всеохоплюючу і основну державну нараду у справах багатокультурности". Одержавши таку конкретну пропозицію з боку федерального уряду, ініціятори „конференції мислячих", — Сенатський Комітет Патронів, Канадський Комітет Культурних Прав та Канадська Рада Народного Мистецтва вирішили перенести реченець конференції та розпочали опрацьовувати поширену програму у співпраці з представниками федерального уряду.

РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУГИ УНС В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Цієї п'ятниці, 23-го березня, тут в домівці Т-ва „Дністер" при 119 Евеню „А" (між 7-8 вулицями), відбудуться о год. 7-ій вечора річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу цієї метрополії й околиці. У зборах, із звичайним порядком нарад із звітами, дебатами та вибором нової Управи, візьмуть участь, крім представників Відділів, головні урядовці УНС та обласний організатор на місто і стейт Василь Оріховський. Після зборів — перекуска.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечні зв'язки

Надруковані в ч. 60-му з 13 березня ц. р. у київській „Радянській Україні" п. н. „Турист за дорученням" ревеляції її кагебівських кореспондентів Я. Радченка і Б. Чабана про українського еміграційного мовознавця, професора західньонімецьких університетів, в тому числі таких, як Геттінгенський і Марбурзький, Олексу Горбача і його 19-літнього сина, пластуна Марка, показові для справи культурних, товариських чи й особистих зв'язків еміграційних українців із українськими культурними діячами на батьківщині.

З проф. Олекси Горбача, який займається виключно своєю науковою ділянкою — українською і слов'янською філологією, ні до якого політичного середовища не належить і ніякою політичною діяльністю не займається, зробили названі кореспонденти „есесівця", „націоналістично-буржуазного" й „антирадянського" діяча. До такої ж категорії попав і його 19-літній син Марко, член Пласту, виховної організації, яка ніякого політичного забарвлення не має. Зараховано до „буржуазних націоналістів" і дружину проф. Горбача, д-ра Анну-Галю Горбач, заслужену перекладачку багатьох українських літературних творів на німецьку мову, і навіть їхню доньку Катерину, дослідницю нової літератури в УССР, ставлячи їм у „злочин" відвідування України і зв'язки з культурними діячами. Підведено під цей ярлик і письменницю та перекладачку Віру Вовк-Селянську, яка також декілька разів відвідувала Україну.

З другого боку, водночас із цим, під закид утримування зв'язків з такими „небезпечними" й „ворожими" до „радянського" режиму особами поставлено і двоє із видатних перекладачів в УССР, таких, як онука Михайла Старицького, 75-літня діячка театру й літератури Ірина Стешенко, перекладачка творів Шекспіра, Мольєра, Шіллера і багатьох російських письменників, та 65-літній Григорій Кочур, перекладач Шекспіра, чеських, словацьких та інших поетів. Уся вина їх в тому, що вони одержували від українських перекладачів за кордоном потрібні їм для їхньої перекладацької праці книжки і обмінювалися новими виданнями мистецького і літературного, далекого до політики змісту. Дісталося в статті і цькованому тепер режимом авторові фантастично - наукових романів Олесеві Бердникові за те, що одержав від Анни-Галі Горбач через її сина . . . . „червоний светер". Не забули згадати кагебісти з „Радянської України" і нещасну Раїсу Мороз, дружину засудженого на 14 років ув'язнення і заслання Валентина Мороза, з якою зустрівся Марко Горбач.

Видвигнені „Літературною Україною" обвинувачення показують, до яких абсурдних меж дійшов страх режиму перед „ідейними впливами" з-за кордону і якими небезпечними для українських культурних діячів в Україні можуть стати навіть такі речі, як переклади з української літератури на німецьку мову чи з чужих мов на українську мову, чи й навіть подарований комусь нібито із „злочинними намірами" „червоний светер" . . .

Згадка про сусіда

Несподівана смерть довголітнього головного редактора ню-йоркського „Нового Русского Слова" Марка Єфимовича Вейнбавма насуває чимало думок і паралель у співвідношенні людей і груп в різних обставинах та в різних системах. Це тим помітніше, коли мова про редакторів, у відповідній мірі виразників і оформлювачів публічної опінії.

Америка і Канада є мозаїкою багатьох рас та культур, і в них так звана етнічна преса не тільки виконує ту ролю, що її виконує чи повинна виконувати вся преса, а має ще й додаткове завдання бути своєрідним помостом між поодинокими групами і цілістю. Як колись у царській і тепер у червоній імперії „на всіх языках все мовчить", коли мова про свободу слова і думки, так в Америці цілком навпаки: „на всіх языках" усі без будь-яких урядових обмежень говорять і пишуть те, що їм на серці і умі.

Таким „одним із багатьох" голосів був і покійний наш сусід, Марк Єфимович Вейнбавм, сам родом з України. Очевидно, що між „Новим Русским Словом" і „Свободою" існують суперечності, як існують і між їх редакторами. При багатьох зустрічах на пресових конференціях у Вашингтоні чи інших пресових зібраннях уже належало до своєрідної традиції привітання між ними: „Марку Єфимовичу, як там ваші единонеділимці?" — був запит. І відповідь: „Спасибі, харашо. А як там ваші сепаратисти?" І далі часто велися розмови на актуальні теми, видавничі труднощі, обмін думками та заввагами про всілякі пресові повідомлення. Це саме стосується до зустрічей і розмов з редакторами польських, німецьких, французьких та багатьох інших етнічних газет, які часто мають свої „порахунки", але по-джентлменськи поводяться, працюють і змагаються за здійснення тих високих ідеалів, що лягли в основу американської нації, того „одного з множества".

На четвер, 29-го березня, Державний Департамент у Вашингтоні знову запросив редакторів газет, включно з етнічними, на пресову конференцію. На цій конференції вже не буде нашого сусіда, Марка Єфимовича. Багато з учасників конференції запримітить і з жалем відчує остаточний відхід зі свого гурту цього одного з найстарших і найбільш маркантних його учасників.

Новий кореспондент „Правди" в Ню Йорку і новий „політичний клімат"

Ню Йорк. — Тут почав свою працю новий кореспондент московської „Правди" Ніколай Курдюмов, якого перший репортаж про Ню Йорк появився у „Правді" з 17 березня. Нічого особливого у цьому репартажі немає, але знаменний він тим, що ні словом в ньому не згадано про „ню-йоркські трущоби", а всю увагу автор присвятив досягненням у розбудові міста, ню-йоркським новим хмаросягам, великим американським корпораціям. Зміна в тоні совєтського репортажу не випадкова. Курдюмов мав за завдання якнайчіткіше насвітлити те, як „американське громадянство виявляє велике зацікавлення до розвитку культурних і науково - технічних зв'язків" з СССР та які великі можливості є перед американськими компаніями в розбудові торговельних взаємин з СССР". Курдюмов підкреслює, що „там, де американські компанії виявляють діловий, здоровий підхід і конкуренційні здібності, вони можуть розраховувати на заключення взаємовигідних контрактів" з СССР.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ

ТРИ СТОРІННИ МЕДАЛІ

Довгими роками, відколи злочинство стало проблемою дня в цій країні, громадяни чують клич про „правопорядок", про законність і лад, як програму тих, що стоять або хочуть стояти в проводі держави. Конгресмени повторюють це кожних два роки у своїй виборчій кампанії, кандидати на президентів кожних чотири роки і навіть новойме765новані судді Найвищого Суду, коли борються за своє потвердження на сенатському переслуханні. Але коли кінчиться виборча гарячка, якось затихають ці кличі або роздрібнюються на дальші студії, теоретичні міркування чи обмежені законопроєкти. А тим часом дальші ліберальні кличі, часто занесені політичними вітрами зі сходу, щораз більше знімають вину за злочинство із злочинця і кладуть її на суспільство, і суспільство терпить, а злочинець гуляє.

Аж ось діючий Президент відважився на р і ш у ч и й крок: у заклику через радіо до Конгресу 10-го березня цього року він запропонував, щоб Конгрес встановив наново кару смерти (відхилену недавно Найвищим Судом, як жорстоку, отже неконституційну) за атентати, головну зраду, викрадання людей — т. зв. „кіднеппінг", повітряне піратство („гайджекінг") і вбивство поліційних урядників та в'язничних сторожів. Крім того він запропонував о б ов'язкову кару досмертної тюрми за повторне арештування в зв'язку з продажем наркотиків. В його промові була критика м'якосердних суддів і пануючої філософії „все дозволене".

Немає сумніву, що прихильники гуманітарних теорій, які вважають, що кара взагалі не потрібна, що вона відстрашує і негідна модерної людини, протестуватимуть, і, коли проєкт піде під розгляд Конгресу, слід сподіватися хвилюючих дебат, хоч ряд стейтових асамблей в імені своїх громадян уже заявилися за привернення кари смерти і за гостріші кари взагалі.

Конгрес, як і можна сподіватися, не виявляє великого поспіху й рішучости. Все таки бодай числом проєктів може він похвалитись: під час самої другої сесії попереднього, тобто 92-го Конгресу вплинуло 18 законопроєктів у ділянці виконання права і карної процедури — від пропозиції, щоб держава вирівнювала кошти за кримінальні пошкодження, до контролі посідання ручної пальної зброї, або поступовання з молодими людьми, що втікають з дому. Але всі ці проєкти спочивають без акції у відповідних конгресових комісіях.

Здається, Конгрес має клопіт з доволі характеристичною справою. Ще в 1971 р. він ухвалив був дозволити вжити 14 мільйонів долярів на будову в м. Ботнері, в Північній Керолайні нового, здавалося, найбільш модерного і поступового проєкту, т. зв. Федерального Осередку Виправних Досліджувань. Це має бути особливого типу тюрма: в одній її половині примістять і будуть лікувати 140 правопорушників з поважними умовими проблемами; у другій, з місцем на 200 правопорушників, будуть шукати способів виправити і „привернути до суспільности" різного роду злочинців, наприклад, злочинців - алькоголіків, рецидивістів, статевих злочинців і навіть таких, що діяли під впливом расових комплексів. Найвизначніші е к с перти, практики і теоретики брали участь у плянуванні і, здавалося, що ідея виправлювання і лікування, а не карання злочинця, знайде тут свою реалізацію.

Аж ось піднесла голос так звана Коаліція Федеральних В'язнів, щось чіби професійна унія для охорони прав своїх членів — пожильців в'язниць. Цій „коаліції" ще замало прогресу в проєкті „Осередку". Вона твердить, що трактування в'язнів зведеться до прополоскування мозків, а це річ негідна людини і т. д. Справді, важливе питання: чи психічне переставлення людського розуму на правозгідне життя в громаді — прополоскуванням мозків?

Але Конгрес не може іґнорувати погляду „унії", і вже почав переслухання в цій справі. Кажуть, що в боротьбі зі злочинністю американці починають від кінця, тобто від реформи системи „виправних установ" — в'язниць, замість починати від ситуацій або суспільних форм, в яких породжується злочинство. Це не зовсім правильно, але немає сумніву, що справа реформи цих виправних установ найбільше актуальна й голосна. За мурами виправних установ відбувається драма живих людей, повна проблем і ситуацій, які викликають співчуття у людей на волі, а до того ще й дають пресі чимало сенсаційного матеріялу. Часті заворушення по цих установах, як ось це відоме в Аттиці в стейті Ню Йорк у 1971 році, коли згинуло сорок людей, в тому числі дев'ять закладників, теж оживлюють проблему реформ.

Президентова акція і конґресові законопроєкти неначе зображують дві сторінки медалі — суспільної реакції на злочин: одна радить вдарити правопорушника в те місце, де болить, покарати і так „відстрашити", а друга — погладити зі співчуттям по голові „молоду" людину (хай їй і тридцять років) і ласкавим словом „направити", „усуспільнити" і запросити назад у громаду.

Обидві мають сильні теоретичні або статистичні докази на свою користь: в основі обох — раціональна, доцільна калькуляція. Але десь загубилася ще третя — може іраціональна, а все таки наявна концепція: її не видно в наші часи, як нібито не видно третю сторінку медалі. А проте, вона існує, як той вузенький поясочок довкола медалі, що ділить обидві основні сторінки: на ній ледве чи може стати медаль, але всі знаємо, що може по ній котитися. Може трохи несподівано і неначе несміливо згадав її недавно Найвищий Суд у малій і неважливій справі, коли видав рішення 26-го лютого 1973 року. Говорячи в імені більшости, суддя покликався на „вимогу публічної справедливости, як рішального фактору".

Хто знає, може ця вимога публічної справедливости зійде з висот найвищої святині справедливости на поземи тих, що практично й приземно шукають розв'язок, щоб забезпечити „правопорядок" в країні. Адже почуття справедливости — це теж складова частина поняття права й суспільного ладу.

юст

30-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ

Дня 28-го квітня 1973 року мине 30 літ від дня проголошення у Львові постання Дивізії „Галичина", що її — дещо пізніше — перейменовано на 1-шу Українську Дивізію Української Національної Армії. Ця подія з-перед 30-ти років стала черговим звеном у ланцюгу численних проявів волі українського народу збройно відвоювати свою державну суверенність.

Тисячі вояків, уродженців усіх земель України, заповнили ряди Дивізії. Чимало з них віддало своє життя, або здоров'я, в боях на різних фронтах, у боротьбі проти московського большевизму. Декотрі з них приєднались до частин Української Повстанської Армії, засвідчуючи цим ідейну єдність українського вояка Дивізії з українським революційним рухом.

Щоб відзначити цю історичну подію, Крайова Управа Братства кол. Вояків 1-шої Української Дивізії Української Національної Армії в З'єднаних Стейтах Америки проголошує оцим 1973-ий рік як Ювілейний Рік 30-ліття постання 1-шої Української Дивізії УНА і закликає своїх членів, зорганізованих у станицях цього терену, присвятити їй відповідно підготовані сходини чи імпрези.

Братні Комбатантські Організації, місцеві та Крайові Організації й Установи та все Українське Громадянство запрошуємо до численної участи в імпрезах, що їх влаштовуватимуть Станиці чи Крайова Управа і про котрі будуть своєчасні повідомлення в пресі.

ЗА КРАЙОВУ УПРАВУ
БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА в ЗСА:

Д-р Роман Дражньовський (голова)
Михайло Шевчук (секретар)

І. Вовчук

ПЕРЕТРУШУЮТЬ: „РОЗУМ, СОВІСТЬ І ЧЕСТЬ"...

(2)

За півстоліття будови мітичного соціялізму багато див бачили поневолені нації, силою і підступом включені в московське царство большевицької сваволі. Будовано моря з гнилою водою на Дніпрі, якою затоплено величезні простори плавнів. Подібно й на Волзі. В азійських просторах споруджено великі канали, розорано цілину і чорні бурі заносили пилюгою цілі оселі на півдні України. Набудовано досить заводів і фабрик, і н дустріялізуючи країну. Але всі осяги технологічні і будівельні, про які до хрипоти кричить на ввесь світ московська преса, не забезпечили ефективности економіки імперії, бо все те не споруджувалось націями і людьми, у яких відібрано свободу, а накинуто неконтрольовану несвободу — неволю у тоталітарній системі з необмеженим пануванням ханату ЦК КПСС. Відібравши свободу у націй, включених в і м п е рський комплекс з вивіскою СССР, будівничі московського соціялізму прирекли те творило, бо перетнули свобідний розвиток націй, спільнот і людей.

Без свобідного розвитку немає історичного поступу, бо історія людства невіддільна від історії свободи, з розвитком якої міцніють і розвиваються нації, людство. В. Гросман у повісті „Все тече", виданій у „Самвидаві", твердить, що в царстві імперської демократії і сваволі „з трагічною очевидністю визначається закон життя: свобода людини вища за все, в світі немає мети задля якої можна б було принести в жертву свободи людини". Коли люди починають так думати там, то вся будова імперського соціялізму, яку будується на запереченні найелементарніших засад свободи, накидаючи неволю націям і людям, була і є необґрунтованою. А позірна всевладність партії, вірніше ханату ЦК КПСС, разом з усіма технічними, як і військовими спорудами, не означає ні міці, ні могутности, бо все створене на запереченні свободи, без якої немає поступу.

Л. Брежнєв, вимагаючи „крутого повороту", заявив, що „найкращі пляни не виконаються, коли ті, що працюють у станків, на полі, на тваринницьких фармах, в наукових закладах або в галузі обслуги, не вкладуть в діло частину серця і душі". А на сторінках „Самвидаву" Ілько Глумів, даючи аналізу соціялістичної економіки, твердить, що основним важелем дл піднесення продуктивности праці стало „систематичне з н и ження розцінок", щоб змусити робітника гнатись за заробітком і підвищувати продукційність праці. Але це не тільки не виправдує себе, а дає протилежні наслідки. В пляновій економіці витворюється анархія, і робітник може заробляти, не дбаючи про продуктивність праці. А керівництво підприємств, ганяючись за виконанням плянів, змушене виплачувати робітникам середній заробіток, обходячи норми, бо інакше плян не буде виконаний.

(Далі буде)

ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

Редагує Олена Климишин

СВІТЛИЧКИ ДЛЯ ДІТЕЙ, ЩО НЕ ЗНАЮТЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Для дітей 2-ої і 3-ої генерацій, для дітей двомовних батьків, які хочуть, щоб їхні діти вивчали українську мову, СУА організує дитячі світлички. Завдання цих світличок — навчити дітей української мови, придержати їх при українстві, підготовити до цілоденної чи доповняльної української школи.

Завдання вчительки — освідомити батьків про систему навчання мови та вияснити їм, що дитина в ранній віці може засвоїти дві або й три мови без труднощів. Добре навести досліди двох славних неврологів В. Пенфілда і Л. Робертса, які в своїй книжці „Мова і мозковий механізм" пишуть про дві причини, чому дитина легко вивчає мови:

— Мозок дитини має спеціяльну здібність до навчання мови. Ця елястичність клітин її мозку меншає після 10-го року життя. У мозку малої дитини творяться окремі звукові клітини т. зв. „савнд юнітс" для другої мови, і тому вона навчається говорити без акценту.

— З психологічного боку: дитина цікавиться всім, що її оточує. Вона не вчиться мови задля самої мови, але для того, щоб набути те, чого вона хоче від учительки — „виграти гру".

З малими дітьми застосовуємо прямий (матірний) спосіб навчання мови, т. зв. зорово - слухово - говірний. Це застосовують різні автори як Берліц, Клавд, Чілтон і ін. При цій системі вживається виключно української мови. Через допоміжні посібники і міміку вчителька передає дитині значення того, що вона хоче сказати. На перших лекціях часом потрібно користуватись англійською мовою і заспокоїти дитину, яка почуває себе непевно без матері. Дитина відразу не хоче говорити по-українськи, але починає її розуміти і вслухуватися в неї. Дитина в ранній віці займається конкретними речами, і тому при навчанні мови треба вживати якнайбільше конкретних описів.

Зайняття в світличці мусять бути цікаві, щоб постійно вдержувати заінтересування 3-5-літніх дітей, коли вони не розуміють української мови. Допоміжними матеріялами при цій системі є образки, фільми, платівки, фільцова таблиця з різними витинками (тварини, предмети, особи, вбрання і т. п.). При цій методі вчителька мусить заанґажувати слух, зір, дотик і все це пов'язувати зі словом.

При кожнім зайнятті учителька мусить використовувати охоту дитини — щоб вона попросила те, що хоче, наприклад, щоб їй дали тарілку, молоко тощо, інакше вона цього не дістане. Дитину треба привчати, щоб вона повторювала за вчителькою „прошу мені дати ножиці", „прошу дати синій папір" і т. д. Лише після того, як дитина повторить ту чи іншу фразу, вона дістане те, чого хоче. За це треба дитину похвалити, щоб додати охоти.

Соромлива або вперта дитина не хоче повторювати слів учительки чи просити по-українськи. Вона вміє вже говорити по-англійськи і не хоче вчити іншої мови. Треба бути терпеливим, і тоді така дитина повторятиме за вчителькою все, як і інші діти.

Необхідним посібником у навчанні мови є пісня — особливо з руханми. Коли учителька інсценізує пісню з рухами, то дитина не тільки вивчає слова напам'ять, але повторює рухи і розуміє, про що співається. Наприклад, до пісні „Котику, котику" треба оповісти про котика, почепити кожній дитині вушка з паперу. На наступну лекцію показати дітям образочок білки, роздати їм горіхи, щоб вони їх товкли так, як білка. На третю лекцію випозичити крілика, принести моркву і капусту, щоб показати дітям, що саме крілик їсть.

Перед Великоднем можна навчити дітей гаїлки „Посаджу я грушечку". Розповісти, як навесні садять зернятка, як виростає різна садовина, квіти і т. п. Принести землю в мисочках, фасолі, редьки і т. п., щоб діти садили „свої" зернятка, підливали та слідкували, як вони ростуть. В такий спосіб зайняття під час лекцій уяскравлюють тему.

Значить, розповідь мусить бути пов'язана з майструванням, з піснею, з грою на даний день. Тоді це все посилює та доповнює тематику і збагачує словник, що його вчителька запроєктувала на дану лекцію.

Хоч ця система трудна для вчительки, вона приносить певні успіхи, і вчителька має вдоволення, коли чує, як дитина каже матері: — Тут не кажуть „тенк ю", а кажуть „дякую".

Віра Андрушків

Алла Коссовська

ДОЧКА

(7)

— Ну, що ж, — зідхнувши, сказав Кронін, вийняв з горішньої кишені піджака вічне перо і записав кілька слів у бльокноті, що лежав на столі. — Сподіваюся, ви все ж таки застосуєте всі свої жіночі чари і допоможете нам дізнатись, чи має Кирило Сагайдачний, місцевий бандерівський ватажок, зв'язок з колишнім бандерівським горлорізом Грицьком Сагайдачним, своїм батьком, який переховується десь в Совєтському Союзі. Пам'ятайте, що від цього залежить доля ваша і вашої дочки, — закінчив він погрозливим тоном, і жовна на його вилицях напнулись.

— Лишіть мою доню в спокою! — скрикнула Лариса. — І взагалі я не розумію, яким правом ви накидаєте мені завдання, до яких я не надаюся?

Лариса стояла перед ним, випроставшись на в в е с ь зріст.

Брови Кроніна здивовано полізли вгору. Він, очевидно, хотів був сказати ще щось гостріше, але стримався і, вийшовши з-за столу, поклав руку на плече Лариси.

— Ми всі служимо своїй батьківщині в міру наших сил і можливостей, — сказав він м'яко. — До побачення!

„Кагебівський пес, — думала Лариса, поспішаючи до станції підземки, — ти таки справді служиш за шматок гнилої ковбаси, бо в таких, як ти, шукати ідейности, як ніжности у крокодила".

І дивно, що саме в цю жорстоку хвилину збентеження і сумніву до неї гукнув знайомий, милий голос:

— Пані Ларисо, пані Ларисо! — гукав Кирило Сагайдачний, стоячи на протилежному боці вулиці і вимахуючи рукавицею.

Не приховуючи радости від цієї несподіваної зустрічі, Лариса рвонулась була до нього, але червоне світло примусило її знову відійти на хідник. Так вони стояли, дивлячись одне на одного, усміхаючись крізь потік автомашин, відчуваючи, які вони близькі одне одному. Коли, нарешті, червоне світло змінилося на зелене, Лариса перебігла вулицю і вклала свої теплі руки в простягнені до неї великі і сильні долоні.

— Як рада вас бачити! — вирвалося в неї так щиро, що очі Кирила спалахнули.

Стоячи навпроти Лариси, оглядаючи її всю з голови до ніг, милуючись нею, він, здавалось, забув про цілий світ. Хтось з прохожих наскочив на них, сказав „сорі" — і це вивело їх з трансу.

— Як ви опинилися тут, Ларисо? Які пригоди привели вас в ці околиці? — запитав Кирило, прикриваючи жартівливим тоном своє зворушення. Рішучим рухом він узяв її під руку, і вони попливли за людською течією.

Усе сталося так несподівано-швидко. Кохання налетіло на них, як літня громовиця, і годі було йому опиратися. Раптом виявилося, що жити Кирилові без Лариси неможливо, а Ларисі без Кирила також.

Микола радів, хвилювався і ревнував дочку до Кирила, бачачи, що опинився він уже на другому пляні. А проте, коли у той вечір закохані прийшли до нього, випромінюючи своє незмірне щастя з очей, з кожного руху, Микола зрозумів, що його бажання здійснилося, що він, крім дочки, має тепер і сина. Він міцно стиснув руку Кирилові, а потім обійняв його і тричі поцілував.

І того ж вечора Лариса склала до малої валізочки найпотрібніші речі і виїхала з Кирилом, як вона сказала, жартуючи, „у весільну подорож" — на Парк евеню, де у „молодого" було невелике, але гарно впоряджене мешкання.

Цілий тиждень не бачив дочки Микола. Як не дивно, йому, який звик жити самотньо, любив і цінив свою самотність, тепер вона стала тягарем. Кілька разів підходив до телефона, накручував добре знайоме число, але слухавка відповідала довгими гудками. Ніхто з „того боку" її не знімав.

Почата стаття для українського журналу застигла на другому абзаці. Гуляти не хотілося, хоч погода була чудова. І Микола годинами вилежував на канапі, обклавшись газетами, яких не читав.

І ось, нарешті, телефон віджив! Милий Ларисин голос озвався в слухавці: — Галло! Тату, ти? Як живеш? Стужив за нами? Сьогодні ввечері приїдемо. Кирило вириває у мене слухавку! Ну, та зачекай же хвилину! Це я до нього, а не до тебе! — і щасливий сміх дзвенить зі слухавки.

Потім у слухавці зазвучав приглушений баритон:

— Пане Миколо, ваша дочка неможлива, вона не дає мені поговорити з вами. Мабуть, тому, що її не навчили, щоб „жона да убоялася свого мужа". Ні поваги, ні послушенства! Сьогодні, як не виженете, як злодія, що вкрав ваш скарб, привезу його вам. Але лише подивитися, помилуватися. А тим часом будьте здорові!

Увечері відбулася сімейна нарада. Прийшло похмілля. Треба було тверезо обміркувати дальші кроки. Зловісною тінню стояв у свідомості Лариси Кронін. Правда, все йшло, покищо, за його, Кроніна пляном: вона успішно вживала своєї „непереможної зброї". Але далі, що далі? Досі ні вона, ні Кирило над цим не застановлялись. А тепер це питання стало перед Ларисою з усією категоричністю. Що робити? Розповісти йому про Кроніна? А що, як відсахнеться, побоїться зв'язати життя з „совєтською ш п і о нкою"? Ні, цього не може бути! Кирило любить її, він не відмовиться від неї! Треба просити азилю, оформлювати шлюб і обом кудись виїхати, щоб замести сліди. — А Ада? І глибока туга за донею стискає Ларисине серце.

(Далі буде)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

Британія пропонує нову державну систему у Північній Ірляндії

Лондон. — Британський уряд проголосив „Білу книгу", що охоплює 1 200 слів, яка формально носить титул: „конституційні пропозиції для Північної Ірляндії" і насправді становить проєкт нової державної системи у тій країні. Суттю того проєкту є скасування тамошнього уряду, що його мають заступити голови парляментарних Комісій, вибрані за обопільним порозумінням протестантської більшости і католицької меншости в парляменті. Новий парлямент у Північній Ірляндії, в якому дотепер були майже виключно репрезентовані протестанти, які — за твердженням католиків дискримінували католицьку меншину Північної Ірляндії в ділянках праці, помешкань і шкільництва, має мати 80 послів, з пропорційною репрезентацією обох віровизнаневих частин народу. У Північній Ірляндії є 1,000,000 протестантів і пів мільйона католиків. Північна Ірляндія має надалі залишитися під зверхньою владою Британії, уряд якої відповідальний за лад і правопорядок. Діючий з волі британського уряду голова адміністрації Північної Ірляндії Вілліям Вайтлов признав, що той проєкт не досконалий, бо компромісовий і тому не може задовольняти екстермістів з обох сторін, але він „реалістичний", якщо тільки поміркoвані частини суспільства з обох великих визнаневих груп виявлять добру волю. Покищо ніхто з автохтонів Північної Ірляндії не зайняв ще виразного становища до того проєкту. Від 1969 року згинули у Північній Ірляндії 752 особи в актах терору.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ В КАНАДІ ДОСЯГНУЛА 500,000 ДОЛ.

Вінніпеґ. — Активні заходи, щоб збільшити фонди Шевченківської Фундації в Канаді, принесли конкретні успіхи. За повідомленням президента Фундації д-ра Ізидора Глинки з початком квітня ц. р. Фундація пічне збірку вже другого пів мільйона долярів, досягнувши першого пів мільйона в березні 1973 р.

КОНЦЕРТ М. ЦИБИК У ДЕТРОЙТІ

Молода піяністка, Марта Цибик, виступить у Детройті із самостійним концертом, що відбудеться в суботу 24 березня 1973 р., о год. 7-ій увечорі, в малій залі (т. зв. Лекчер Гол) Детройтського Інституту Мистецтва. Концерт організують Культурно-Громадський Клюб та Український Музичний Інститут. Марта Цибик, це — абсольвентка Українського Музичного Інституту та Школи Джуліярд, де вона здобула ступінь маґістра музики. У програмі концерту, окрім відомих чужих композиторів, будуть теж три прелюдії Ревуцького.

Б. Л.

З діяльности УСГромади Балтимору

Українська Студентська Громада Балтимору, очолювана Олегом Хомою, активно відгукнулася на заклики в пресі відносно українознавчих студій при Гарвардському університеті. Співмірним кроком з іншими студентськими громадами і цілою української спільнотою допомогла завершити діло.

Першим кроком в збірковій акції була зустріч студентів з представником Гарвардського університету Любомиром Гайдою в жовтні мин. року, під час якої зібрано 100 долярів. Тоді ж, на пропозицію студента Джон Гопкінс університету Володимира Стадницького рішено влаштувати фортепіяновий речиталь. Відомий піяніст, докторант Пібоди Консерваторії Іриней Жук радо згодився дати речиталь. Ліза Крон, інструкторка російської мови на Гавчер і Джон Гопкіс, яка хоча не володіє українською мовою, обіцяла зайнятись організаційними справами речиталю.

17-го грудня м.р. відбувся концерт у залі Шрайвер при численній участі українців Балтимору і Вашинґтону, як теж студентів Гопкінс і Пібоді.

Піяніст виявив себе мистцем високої кляси, з колосальною технікою і тонким відчуттям. Доказом цього були ентузіястичні оплески авдиторії і домагання надатків.

В програмі були: Бетговена „Соната Е-дур", оп. 109, Шопена „Баляда" Ф-дур і „Баляда" Г-моль, Лисенка „Ескіз" ч. 3, Ревуцького „Пісня", Кос - Анатольського „Гуцульська токката", Дебюссі „Паґоде" (з Естампе), Ліста „Етюд Паґаніні" ч. 6, „Жалоба" на тему української народної пісні, „Мадярська рапсодія" ч. 6, Паґаніні „Ля Кампанелля", Шопена „Етюд", оп. 10, ч. 1.

У зв'язку з речиталем студенти перевели, враз із передпродажжю квитків, збіркову акцію ,яка, по відчисленні видатків, дала суму 2,300 долярів чистого доходу. Та найбільше допомогли нам маестро Іриней Жук, Ліза Крон і всі жертводавці.

Вол. Стадницький,
прес. реф. УСГромади в Балтиморі

З смутком повідомляємо Приятелів і Знайомих, що дня 21-го березня 1973 р. після довгої і тяжкої недуги, з волі Всевишнього, відійшов у Вічність наш Дорогий МУЖ, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п.

ВАСИЛЬ НЄДЗВЄЦЬКИЙ

народжений в Україні 12-го лютого 1894 року, учасник Визвольних Змагань, старшина Штабу Корпусу Київських Січових Стрільців і 6-ої Стрілецької Дивізії. З табору інтернованих в Польщі, переїхав до Галичини, їздив з мандрівними театрами, а опісля провадив хори, оркестри і драматичні гуртки в Бережанщині, а останньо в Заліщиччині.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 23-го березня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 24-го березня 1973 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ЯРОСЛАВА
пасерб — СЕРГІЙ МИРОНОВИЧ з дружиною ГІЛЬДОЮ
Брат, Сестра і численна Родина в Україні
шваґрові: МАРІЯ АНДРУСЕЧКО
МАРІЯ БІСКУПСЬКА з донею ЛЕСЕЮ
СТЕФАНІЯ НАГІРНА з дітьми і внуками
ВОЛОДИМИРА ХАБУРСЬКА з мужем БОГДАНОМ, дітьми і внуками
братова — ОЛЕКСАНДРА з доньками в Австралії

22-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
12-ий ВІДДІЛ ЗОЛОТОГО ХРЕСТА,
ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ,
УКРАЇНСЬКИЙ МІШАНИЙ ХОР „СУРМА"
щиро запрошують Українське Громадянство міста Чикаґо й околиці на

ОДИНАДЦЯТУ ІНДИВІДУАЛЬНУ
МАЛЯРСЬКУ ВИСТАВКУ
МАРІЇ ГАРАСОВСЬКОЇ-ДАЧИШИН
під заг.
„Югославія"
(Хорватія, Боснія, Воєводіна, Македонія, Адріятицьке побережжя, Словенія, Рим, і т. д.)
що відбудеться
в днях 6-15 квітня 1973 р. у Чикаґо

Відкриття: в п'ятницю, 6-го квітня, в год. 8-ій веч. в ГАЛЕРІЇ „ЛЕВІВ", 2353 Вест Чикаґо Авеню
Слово про мистецтво виголосить
п. Маруся Бек
ІЗ ДЕТРОЙТУ

Виставка відкрита кожного дня від 11-ої ранку до 10-ої веч. У неділі від 9-ої ранку до 10-ої вечора.
Вступ вільний. Каталог — $1.50. Кава, солодке.

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" НЮАРК, Н. Дж.

повідомляє усіх зацікавлених дівчат і хлопців у віці 12-18 років, та усі молодечі організації,

ЩО ЧЕРГОВА
СПОРТОВА ШКОЛА „Чорноморської Січі"
відбудеться на протязі 3-ох тижнів,
в часі від 22 липня до 11 серпня ц. р. на оселі УРС „Верховина"
в ГЛЕН СПЕЙ, НЮ ЙОРК

- Вишкіл: копаний м'яч, відбиванка, теніс, плавання.
- Фахові інструктори і опікуни.
- Реченець зголошень до 30-го ЧЕРВНЯ 1973 року.

Спортова Школа „Чорноморської Січі" заслужила собі на визнання УСЦАК, Управа якого закликає українську організовану молодь до участи в спортовому вишколі.

По інформації писати:
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
КРАЙОВА УПРАВА в ЗСА
В 30-ЛІТТЯ СТВОРЕННЯ 1-ої УКР. ДИВ. „ГАЛИЧИНА"
— влаштовує —
ВЕЛИКИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ
в дні 5 травня 1973 р. о год. 6-ій по пол.
НА ОСЕЛІ УНСОЮЗУ
„Союзівка"

- З цієї нагоди запрошується все Українське Вояцтво, Шановне Громадянство та Молодь взяти численну участь.
- В програмі святкувань заповіли участь найкращі мистецькі сили.
- До балю приграватиме дивізійна оркестра п. О. Стропцького. Співає керівник „Каравани" п. Б. Вемко.
- Стрій вечірний.
- Проситься замовляти приміщення писемно або телефонічно до дня 25-го квітня 1973 р. прямо в Адміністрації „Союзівки".
- Одноденний побут на Оселі — приміщення і харчі, в цінах позасезонових: $13.00 до $16.00 від особи.
- Замовляти приміщення:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Foord Moore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

Увага! ЧИКАҐО й ОКОЛИЦЯ! Увага!
УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
12-ий ВІДДІЛ у ЧИКАҐО, Ілл.
щиро запрошує усе Українське Громадянство на
ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР З „ОСЕЛЕДЦЕМ"
який відбудеться
в суботу, 31-го березня 1973 року
о годині 7-ій веч.
в залі ПАРАФІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА
при 2238 В. Кортез Евеню.
У ПРОГРАМІ:
ВИГРАШІ — НЕСПОДІВАНКИ — СМАЧНИЙ БУФЕТ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ВІДДІЛ в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.
— влаштовує —
в неділю, 25-го березня 1973 року
о год. 4-ій по пол.
в ЗАЛІ ШКОЛИ СВ. ВОЛОДИМИРА
при Ґрір вулиці в Елизабеті, Н. Дж.
ШИРШІ ЖАЛІБНІ СХОДИНИ
З УЧАСТЮ ГРОМАДЯНСТВА,
присвячені
40-ій річниці голоду в Україні
Реферат виголосить ГАЛИНА КОРОЛЬ.
УПРАВА ВІДДІЛУ

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мойого Найдорожчого і ніколи Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і СИНА

сл. п.
Інж. Володимира Стрілецького
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
в п'ятницю, 23-го березня 1973 року
о год. 9-ій рано
в Церкві св. Духа, Акрон, Огайо

Родину, Приятелів і Знайомих просить про молитви за спокій Його душі

дружина ЯРОСЛАВА з Дітьми

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
Неділя, 25-го березня 1973 року, год. 4-та по пол.
КОНЦЕРТ ВІДДІЛІВ УМІ
Ню Йорку, Нюарку, Філядельфії і Джерзі Сити

КЛЯС ФОРТЕПІЯНУ, СКРИПКИ і СОЛЬОСПІВУ учителів: М. Байлової, Т. Богданської, Р. Веззе, Д. Карапович, А. Лисенко, Г. Мирошниченко, Ю. Оранського, І. Саґатої-Поритко, Е. Чапельської К. Чіччі-Андрієнко, Р. Шуль.

УЧАСТЬ БЕРУТЬ: Я. Булик, Б. Бупик, Р. Ворох, О. Гарасимчук, В. Головецький, І. Грабарчук, М. Грицак, Я. Гриців, Н. Гурин, Н. Гіяна, А. Гудзоната, Л. Думич, Л. Кіцюк, К. Кривицька, М. Кучинська, Ф. Марфі, М. Мачай, І. Нессен, М. Нессен, М. Процик, Л. Рудий, О. Рудий, Л. Сеньишин, М. Сиґіда, М. Українська, К. Хухра, В. Шевчук, С. Шереґ, Н. Яворська, В. Яремчук.

Заля УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ, ІНК.
2 Схід 79-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
ЕКОНОМІЧНОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ
Доповідь д-ра ВСЕВОЛОДА С. ГОЛУБНИЧОГО:
„Західний світовий ринок і криза доляра".
Засідання відбудеться в суботу, 31-го березня 1973 року о 4-ій год. по полудні, в будинку Академії:
206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Дирекція Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії
повідомляє усіх зацікавлених
ПРО ПЕРЕДАЧУ НАМИ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА
щодо розповсюдження всіх наших книжкових видань
ПАНОВІ МАРІЯНОВІ КОЦЕВІ
В усіх справах набуття наших книжкових видань, просимо звертатись на адресу:
M. P. KOTS PUBLISHERS
1215 Summit Avenue Jersey City, N.J., 07307
ДИРЕКЦІЯ

З глибоким смутком повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 19-го березня 1973 року, ненадійно в Торонто, Канада, померла на 79-му році життя, наша Найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
ЯРОСЛАВА БОНДАРЕНКО з дому БУКОЄМСЬКА

довголітня учителька в Україні, Польщі і Канаді.

ПАНАХИДИ — у вівторок і середу, 20-го і 21-го березня ц. р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала в Торонто, Канада.

ПОХОРОН — в четвер, 22-го березня 1973 р. о год. 9-ій ранку до церкви св. Покрова, а опісля на місцевий цвинтар.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

брати: МИРОН з дружиною МАРІЄЮ і сином СТЕФАНОМ
МИКОЛА з родиною в Польщі
АНТІН з родиною в Україні
сестри: АННА БРИНСЬКА з донькою ЛІДОЮ ГОРСЬКОЮ з чоловіком РОМАНОМ і дітьми
НАДІЯ ГАВРИЩУК з донькою ІРИНОЮ МОРОЗ з чоловіком МИХАЙЛОМ і сином
ОЛЬГА ТРУШ з чоловіком ВАСИЛЕМ і дітьми
сестрінки: БОГДАН ТАРНОВЕЦЬКИЙ з дітьми
РОМАН ТАРНОВЕЦЬКИЙ з дружиною НІНОЮ і дітьми
сестрінка — ДАРІЯ САВКА з чоловіком ЯРЕМОЮ і дітьми
братанки: СТЕФАН, БОГДАН і ЄВГЕН з родинами
стриєчний брат — МИРОН БУКОЄМСЬКИЙ з дружиною ІРИНОЮ і донькою

СОРОКОЛІТТЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

Сповіщаємо, що всенародне вшанування пам'яті жертв Великого Голоду 1932-33 років
— відбудеться —
в Провідну Неділю, 6-го травня 1973 року
в Осередку Української Православної Церкви в США
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Соборну Архиєрейську Службу Божу в ту неділю у Церкві-Пам'ятнику очолять Митрополит МСТИСЛАВ, Архиєпископ МАРКО і Єпископ КОНСТАНТИН. Зараз же після Св. Літургії буде відправлена за душі мучеників і страдників Великого Голоду Соборна ПАНАХИДА, до участи в якій запрошуємо все українське Всеч. Духовенство, без різниці віровизнання.

Водночас звертаємось до всіх українських установ у США: — не влаштовувати в неділю, 6 травня ц. р. жодних інших імпрез та подбати, щоб уся українська зорганізована громада в цій країні здобулась на якнайбільше численну участь у поклоні жертвам московської тиранії й деспотизму.

Докладніші інформації про жалобну урочистість 6 травня будуть подані в додаткових оголошеннях після 10 квітня.

КАНЦЕЛЯРІЯ МИТРОПОЛИТА
Української Православної Церкви в США

Увага! ІРВІНҐТОН-НЮАРК і ОКОЛИЦІ!
В суботу, 31-го березня 1973 року
о годині 6:30 вечора
у власному приміщенні
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н. Дж.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіт з діяльності уступаючої Управи;
2. Уділення абсолюторії уступаючій Управі;
3. Вибір нових органів УНДому;
4. Стан розбудови УНДому;
5. Різне.

З уваги на важливість справ до вирішення, Рада Директорів закликає всіх Членів до активної участи в нарадах.

Особистих повідомлень про збори не висилається.

ЗА УПРАВУ:
Інж. М. Семанишин, гол. Інж. Д. Кордуба, секр.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" в НЮ ЙОРКУ
Замість квітів на свіжі могили
бл. п. мгр. Константина Лиска
члена-основника та почесного члена хору „Думка"
та
бл. п. Осипа Кузьмина
члена-основника і члена Управи хору „Думка"
складає 50.00 долярів
на видання „Кодексу Українських Народніх Мелодій".

НЕВЖЕ НЕ СТАЛО ЧОБІТ?

Подану тут репродукцію фотознімки взято із титульної сторінки київського журналу „Музика" (ч. 6 за листопад-грудень 1972), органу Міністерства Культури УССР, Спілки Композиторів та Музично-Хорового т-ва УССР. У підписі сказано, що це „учасники самодіяльного народного хору тресту Київміськбуд ч. 2 на Красній площі в Москві". Приглядаючись фотознімці бачимо, що одна з дівчат... не має чобіт, невід'ємної частини української народної ноші, в яку всі зодягнені. Виринає питання: невже ж не стало чобіт, а чи може так і запляновано для компромітації української культури?

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 8-го квітня 1973 року

о год. 2:30 по пол.

в залі UKRAINIAN-AMERICAN SOCIAL CLUB
208 Canal Street, Rome, New York

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

участь у яких повинні взяти всі члени Окружної Управи, голови, секретарі, касирі і контрольні та відділові делегати наступних Відділів:

Аубурн 38, 202, 283	Ром 121
Геркімер 192	Фултон 263
Джансон Сіті 21	Сиракюзи 39, 317
Літл Фолс 330	
Елмайра 271	Ютика 58, 484

НА ПОРЯДКУ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів;
4. Звіти Управи і Контрольного Комітету;
5. Дискусія над звітами;
6. Уділення довір'я уступаючій Управі;
7. Організаційні доповіді репрезентантів УНС;
8. Вибір нової Управи;
9. Плян праці, а зокрема відмічення 80-річчя „Свободи";
10. Внесення і побажання та закриття зборів.

В зборах візьмуть участь:

ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник;
ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК, гол. радний і
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обласний організатор.

На збори запрошується членів УНС і ширше українське громадянство.

Після зборів відбудеться перекуска.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Запаранюк, голова — Ярослав Сенишин, секретар

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ Й ПІСНІ. ПОШЛІТЬ її ТУДИ.

Емануїла Притулу переобрано на голову Балтиморської Округи УНС

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Округи закінчує діловий рік з нецілими сто долярами сальда. Звіти доповнив інж. Блонарович, засновник УНС в стейті Вірджінія, який висловив надію, що УНС в його Відділі і стейті буде дальше зростати й поширювати свою забезпеченеву і громадську службу. Він висилає на організаційний курс на Союзівці молоду людину, щоб поширити круг кваліфікованих союзових діячів. Михайло Хай звітував про участь УНС в праці стейтовоо Братського Конґресу й про участь мистецької пластової групи в минулорічній конвенції того Конґресу. В майбутності виступатиме там група СУМА. Після дискусії Остап Зинюк з Вашинґтону запропонував від контрольної комісії, яку він очолює, дати звільнення окружній Управі, що однодушно схвалено. Після того обрано нову управу в такому складі: Емануїл Притула — голова, Б. Ясінський, А. Ціздин й інж. Л. Блонарович — заст. голови, проф. М. Хома — секретар, І. Малко — касир та члени — представники Відділів: Остап Стельмах (337), Теодор Хай (320), Антін Лукіянчук (81), д-р В. Сьокало (15), Михайлина Іванюк (290), Михайло Луців (34). До Контрольної комісії ввійшли: О. Зинюк — голова, Д. Пісецький і П. Смосяк — члени. Після виборів гол. секретар д-р Я. Падох привітав приявних від свого асистента в оранізаційних справах і обласного організатора, який піклується Округою, Степана Гавриша, який не мав змоги прибути на збори, й закликав до співпраці Округи з ним, як передумови успіху. З'ясувавши стан Округи і її організаційної праці в минулім році, доповідач підкреслив, що Округа в минулому році зробила великий крок взад, після великого успіху в 1971 році, коли вона перевищила свою квоту членів понад 100% і здобула першенство УНС. Тому в цім році вона повинна виконати своє річне завдання й покрити минулорічний недобір, тим більше, що цей рік є особливо важливий, як рік 80-річчя „Свободи", справжнього творця УНС й ще до того УНС стоїть напередодні свого 80-ліття і нової конвенції. В дальшому доповідач з'ясовував загальний стан УНС, його пляни на цей рік та засоби, які для цього існують. Опісля збори схвалили відзначити ювілей „Свободи" та влаштувати публічну нараду-віче, метою якого було б роз'яснення значення життьового забезпечення в достатній висоті. При чаю-каві й солодкім приявні на зборах докінчували дискусію над справами, заторкненими під час зборів.

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАНЯЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

БОФАЛО і ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 30-го березня 1973 року

о год. 7-ій вечором

в Українськім Народнім Домі
(Ukr. Am. Civic Center)
205 Military Rd., BUFFALO (Black Rock), N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БОФАЛО

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

40, 60, 87, 127, 149, 299, 304, 351, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи;
2. Вибори Окружної Управи;
3. Доповіді;
4. Плян праці на 1973 рік.

У Зборах візьмуть участь:

ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник УНС і
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обласний організатор

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та ширше Громадянство.

А. Кобрин, гол. — М. Гаравус, секр.

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!

В неділю, 1-го квітня 1973 року

о год. 2-ій по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЮРІЯ
405 Front Street, Minersville, Pa.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

в яких повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСоюзу:

Бервик 164, 333	Мек Аду 7
Централія 90	Майнерсвил 78, 129, 265
Колдейл 201	Мт. Кармел 2
Френквил 242, 382	Нортумберленд 357
Фріленд 429	Шамокін 1
Гезлетон 85	Шенандоаг 98
Магоней Сіті 305	Ст. Клер 9, 31, 228
Магоней Плейн 365	

В ПРОГРАМІ:

1. Звіти Окружної Управи і дискусія;
2. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
3. Доповіді;
4. Обговорення і схвалення пляну праці Округи на 1973 р.

У зборах візьме участь:

ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник і
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний і асистент керівника Організаційного Відділу.

До участи в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.

М. Гентош, гол. — Г. Сдовяк, секр.

Конкурси Союзу Українок Америки

Науково - Історична Фундація СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих проголошує з початком 1973 р. Четвертий Науковий Конкурс на історичну працю (монографію). Темою її може бути будь-який відтинок історії України з позитивним державницьким насвітленням. Наукове Жюрі, провівши оцінку надісланих творів, признає одну нагороду у висоті 400 дол. Реченець Конкурсу: 31-го грудня 1974 р.

Третій Літературний Конкурс відбудеться на історичне оповідання. Тему до цього твору можна зачерпнути з будь -якого відтинку нашої історії з позитивним державницьким насвітленням.

Літературне Жюрі, провівши оцінку надісланих рукописів, признає дві нагороди у сумі 250 дол. і 150 дол. за найкращі твори. Реченець Конкурсу: 31-го г р у д ня 1973 р.

Твори обох Конкурсів надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу Українок Америки:

Ukrainian National Women's League of America, Inc., 4936 N. 13th St., Philadedphia, Pa. 19141.

Екзекутива СУА

Амстердам, Коговз, Трой і околиця!

В суботу, 7-го квітня 1973 року

о год. 2:00 по пол.

в домі УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ
402 — 25-та вулиця, Watervliet, N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

міст: Трой, Амстердам, Гадсон, Коговз, Вотервліт, Бродальбін і Пітсфілд, Масс. та околиці.

в яких розміщені Відділи чч.:

13, 57, 150, 191, 266, 476 і 477

В цих Зборах повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати і Представники згаданих Відділів.

ПОРЯДОК ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії;
2. Відчитання протоколу Зборів з 1972 р.;
3. Справоздання з діяльности Округи і її Відділів;
4. Дискусія та уділення абсолюторії уступаючій Управі;
5. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
6. Доповіді Головних Урядовців;
7. Плян праці на біжучий рік, а зокрема відмічення 80-річчя „Свободи";
8. Закриття Зборів.

В Зборах візьмуть участь:

ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник;
ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК, гол. радний та
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обласний організатор.

На Збори запрошені також всі члени УНСоюзу та загал Українського Громадянства цілої околиці.

Окружна Управа

ТАРЗАН, Ч. 6906. Торговельна станиця — і ворожа засідка

Я не бачу нікого, друже Міті — але чи купець залишає свою станицю без опіки?

Чого Тарзан не міг із степу бачити ані чути, це могутній важкий моторовий човен і...

Думаю, Беніто, що це урурці, які принесли нам грудки золота! Але вони мають з собою білого дикуна...

Це не дикун! Це тайний аґент з Момбузі Тарзан, який стільки турбот заподіяв мені! Нарешті мені дуже мило — вирівняти з ним порахунки!